

Oberveielser i Forveien, og at man er sikker paa, at det, man gjør, er det Rigtige; men man bør ikke sætte altfor bindende Udtryk ind paa det Punkt, og jeg nævner det strax.

Det 1ste ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) var foruden mange Andre inde paa Udgiften: Udredelse af Statskassen alene. Jeg skal tillade mig at gjentage, at jeg fremdeles modsætter mig dette og finder det mindre naturligt og rigtig, idet jeg fremdeles fastholder, at man skal have de lokale Interesser med. Det ærede Medlem var inde paa et stort Spørgsmaal, idet han vilde indrømme Indenrigsministeren diktatorisk Myndighed i en forventet 3die Afdeling af Loven, som skulde gaa ud paa, at drage en særlig Omhu for vor Export. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Tilhønet med vor Export har været etableret allerede ved en lille Lovbestemmelse, som bliver staaende, saa i den Henseende har Indenrigsministeren fuld Myndighed. Jeg tror, at naar det ærede Medlem noget nærmere vil se paa det første Afsnit om smittomme Sygdomme, vil han indrømme, at Ministeren er meget nær ved at have diktatorisk Myndighed paa det Omraade, og jeg kan ikke se, at det vilde være til Nytte at komme med en tredje Afdeling i den Retning, thi man vilde ikke kunne gjøre Mere end nu, men derimod vilde man ganske vist kunne staae Lovens hele Bygning og komme til et uheldigt Resultat. Jeg vil strax tage Afstand fra det ærede Medlems Tanke og vilde beklage om man vilde gaa til en saadan Omarbejdelse af Loven, som det vilde foredre. Thi saa frygter jeg for, at man ikke blev saa ganske let færdig med Arbeidet. Det ærede Medlem mente, vi skulde paa dette Omraade leve vort eget Liv og ikke tage for meget Hensyn til Uderlandets Lovgivning. Jeg skal dertil svare, at det er netop det, man har gjort. Vi have en Lov om denne Materie af 29de December 1857, der er en systematisk Lov, og det er fuldstændig paa Grundlag af denne, kun med de Tilføielser og Udvidelser og Forandringer, som ere skønnede fornødne, at dette Lovforslag er bygget. — Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Mouvier Petersen) nævnte en Bestemmelse, som der ganske vist kunde være nogen Grund til at dvæle ved paa dette Stadium, nemlig Erstatningsbestemmelsen i § 14. Det ærede Medlem forudsætter, at en Mand, der sælger et Kreatur uden at underrette Kjøberen om, at det er sygt, bliver erstatningspligtig, naar det senere opdages at Dyret er sygt, f. Ex. ved Slagtning, uagtet Sælgeren har været uvidende derom. Det kan godt være, at Bestemmelsen i Forslaget kan forståes saaledes, men ligesom den forudsætter, at Kjøberen ikke

kan gjøre Ansvar gjældende, naar det er sagt ham, saaledes er det ganske vist ogsaa forudsat, at Sælgeren veed, at Dyret er sygt, naar han sælger det. I alt Fald ville vi let blive enige om, at saaledes bør dette Forhold ordnes.

Om man skal foretage Eftersynet af visse Handyr til en bestemt Termin, skal jeg lade staa hen, men da jeg har gjort en Bemærkning i den Retning, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at de Dyr, som der er Tale om, at undergive et Eftersyn, det er kun Hingste og Tyre, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, det turde dog altsaa være i sin Orden, at det Offentlige fører nogen Kontrol med den Slags Dyr.

Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), der forresten gjorde flere Bemærkninger, hvori jeg mere eller mindre kan være enig, dvælede særlig ved en Sygdomsform, den miltbrandagtige Rosen, og mente, at Reglerne for de farligste Sygdomme, de egentlig epidemiske Sygdomme, skulde anvendes paa den, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, der jo har været afgjørende med Hensyn til den gjældende Lov og ogsaa for Lovforslaget, som det foreligger med Hensyn til Erstatning for Sygdommen, det er Graden af Smittomheden, Farligheden af den, hvilken Grund der er til at antage, at den kan iværksætte Epizotier, der udbrede sig over forskellige Egne i Nærheden eller over hele Landet, og jeg tror dog ikke, at der kan være nogen Grund til at stille den miltbrandagtige Rosen paa det Punkt. Forøvrigt kan det Spørgsmaal jo komme under nærmere Oberveielse. Saa sagde det ærede Medlem, og det er et meget vigtigt Punkt, at Eierne burde have mere Erstatning, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at for saavidt man under smittomme Sygdomme i større Omfang kommer til at nedslaa hele Besætninger eller Besætninger i større Omfang, saa faae Eierne fuld Erstatning for ethvert sundt Dyr, men $\frac{2}{3}$ for ethvert smittet eller angrebet Dyr. Hvis man vil gaa over til at give lige saa stor Erstatning for angrebne og smittede Dyr som for sunde Dyr, saa vil man borttage den Spore, som der nu er for de vedkommende Ciere til at faae skredet ind mod Sygdommen, og det er et overordentlig vigtigt Moment dette, at en Eier, naar der indtræffer et smittomt Tilfælde kommer desto bedre fra det, jo for han kalder Dyrlægen, idet han faar fuld Erstatning for de sunde Dyr og kun $\frac{2}{3}$ for de smittede. Heri ligger en Spore; men hvis fuld Erstatning gives ogsaa for syge Dyr, saa tager man